

ויוסף אברהם

הסכמה

אש גולת אריאל, עשרת תפארת ישראל, מעין החכמה שר
רה, עמי' שרא מנדעא ונהורא, הרב הגאון הגדול רשככה"ג,
ר אפסי ארץ לו הכבוד והגדולה, לגדול תורתו וחכמתו אך
זמיתה תחלה, מורינו ורכינו יוסף שאול הלוי נאטנזאהן
אביר דק"ק לבוב והגליל. בעהמ"ח ס' מפרשי חים, מגן גבורים,
מאירת עינים, יד שאול:

הובא לפני הפד זכור לאברהם מהרב החסיד המופלג בתורה ויראה
מ' אברהם זוסמאן

הש"כ המפורסם למומחה בעניני שו"כ
הבירה • בעל כ' בית אברהם
בעיר לונדון

אשר כבר נתפשט בפולין וגאליציה וארץ הקדושה ושאר
ארצות, והנה ארץ פולין ורוסיה הרה וילדה אוהו, ולונדון גולה שעשועי' והס'
הנ"ל הוא בידו וראיתי כי הפליא לעשות והסוחטים כאשר ראו אוהו בידו גם הם
אמרו אשר היטב היטב הדק וליקט סולת נקי' כל הדגים בהכלית הסדור וכעת
זוכיף שנית ידו והעתיק הפד ימין משה מהגאון מ' משה ווינטירו ועוד
כמה הוספות שנחטבו אח"כ
מארבה הפרי הפרדים ומספר
באר מים חיים עם כמה הוספות שהוכיף הרב המחבר הנ"ל גם דיני ניקור
להספרדיים וגם לורות מהריאה עם כל פרקי העלמות, והשו"כ אשר יהיו להם
הספרים האלה יהיו בקיאים היטב בהלכות שו"כ • והנה בקש מעמדי לתת את
ידי עליו לכל ישובון להפיקו שנית רשותו ע"כ הנני למלאות שאלתו וכל
המעייט יתברך מן השמים •

הלעיר יוסף שאול הדוי נאשהנזאהן

אבד"ק לבוב והגליל

הסכמה ותהלה שיש לי בהפרי הגדפה הנקרא בית אברהם

מאת הגאונים מחמת הולאות הדפוס לא
אעתיקס זכאן כי אם שמוסם הקדושים ואלו הם הרב המאה"ג איש אלקיס
קדוש יאמר לו החסיד השלם ומופלג בתורה ועבודה הגאון המפורסם בדורו
קס"ח מוה' יעקב שמעון זלוק"ל מק"ק זעליחאב יע"א: הרב הגאון
הגדול המפורסם
אב"ד דק"ק וויעלקאטט יל"ו: הרב הגאון הגדול
יהמפורסם מופת לורינו תפארת נר ישראל וכו' קס"ח מוה' זלמן בהגאון
הגדול מהור"ר אברהם טיקטין אב"ד דק"ק ברעסלא ואגפ"ו:

הרב
הגאון כו' מוה' יעקב יוסף נ"י והרב הדיין המפורסם כו' מוה"ר
אדהנן נ"י
מזרילין יע"א והרב הגאון כו' מוה' יהושע
פלך שוער עליאזאן שטרעליטש והרב הגאון עטרת תפארת

יש-אל כו' מוה' יוסף אשר לעמ"ר אב"ד מוה"ג והמדינה יל"ו: והרב
הגאון המפורסם
אב"ד מראטערדאס יל"ו (גם יש לי קבלה
מאת הרב הגאון כו' מהור"ר יוסף אב"ד דק"ק שעלניץ ומאת הרב המגיד
המאה"ג כו' מוה' יחזק מ"מ דק"ק ליקאבי' ומאת הרב המגיד הישיב המאה"ג
איש אלקי המפורסם מוה' ברוך מרויקי זל"ל זיע"א): אזהררה שארית
ישראל לא יעשו עולה להשיג את גבולי עכ"פ משך עשרה שנים מיום כלות
הדפוס והדבר אסור מטעם המלך כידוע ומלך דין תורה כהוב ארור משיג
גגול רעבו ודי בזהרה זו:

סימן ס

ג' הבהמה או ששתתה מים הרי זו מותרת :
כג"ס נכנסה נחשטמה דגנריס חקורים מותרת . אכל אם לא נחשטמה כל ימים רק
דגנריס ו חקורים חקורה :
ב אכלה עם המות של אדם . או הכישה נחש וכיוצא בו מותרת בשום
מריפה ואסורה בשום סכנת נפשות :
ג בהמה או חיה שנפסקו רגליה . לא יאכלו ממנה אלא על ידי בדיקה .
שיש להוש שמא נשכה נחש . וזו בדיקתה שלא יאכלוה אלא צלי .
ו האם היא נשוכת נחש תתפרק ותפול חתיכות חתיכות :
כג"ס ולדין דלא מיישיבן לגלוי מים הואיל ו אין נחשים מליים . לכן אין לחוש
לנפס . ואם הוא נדרך שלא נחשטמה מריפה . מותרת בלא בדיקה :

תמו הלכות שהיטות ובדיקות תהלה לשוכן ערבות :

ויוסף אברהם

משום סכנה ו נחש מים סרעיס . ר"ל מים מגולים . או מה שמכנה כנפס צמים אה הנרזל
ראז"ן ואם היטה נריאה חס"כ זמן רב ודאי כשרה ואסור לשוטמה מיד ועמה שאין נחשים
מליין שרי ואם סלחה מיד הוי ריעותא ואין שרי אלא ע"י בדיקה ודע דכל בנידשטוב דינס
כתסוכנה דלס אין יכולים לעמוד צעי סרכוס ושרי (ואף שדולאי חמות חס"כ מ"ע אין
קוספ לייקוב ולסאור גנופס אלא שהמזגיים שלה יתקלקלו ולאז בכלל טרפס הוה) הוה לאז
כ"י אף סרכוס אין לריך מ"ז ע"ש (ה) הבהמה . וה"ס שמוחר לאכול דגים כנילודים כסס
סלפס . עץ סל הורדפני וזה חילן שגדל על פי המים ועושה פרחים דומים לס"נה והס
מרים ביותר והוא סס המוח לבהמה לס"ס . וכן לואח הסרנגולים ולואח כלבים בל"י (י)
חקורים . הס"ך נוחר אף כה"ג זולת נחשטמה כל ימים באיפורי הנאה וכ"כ הס"ס וכר"ו
ואף נחשטמה כהנן מ"מ מותרת כמסס . והס"ך כחז דנאיסיר אכילה לכ"ע שרי דרשנד
אף נחשטמה כל ימים אכל כחחלה חקור לקנות וה"ס להאכיל בעלמו דגרים חקורים אכל
באיפורי הנאה נחשטמה כל ימים חקור אף דענד אכל כנפס אהח מותר לייקנות ולאכול
בו גיום וא"ל שה"ס מעה לעה ואנחנו קונים לכחחלה צר אייזות שאוכלים חולעים בק"ך נמים
וטופטים אותם בו גיום וה"ס דשרי לישראל לפעמים לעשות כן . כחז לסה"ס דמותר
להחפס עומות כקנח שהחליע חקורים מולגין ע"ש באורך (י) ואין (מ"ס המחנר דכ"כ
אכלה כ"י סס ג"ס . ומ"ס כג"ס בהמה כ"י סס ג"ס) הס"ך מלריך בדיקה אפילו כזמן הזה
אכל הרבה סוסקים כר"מ"א . כחז א"ייה כקוס שהנחשים מליין אפילו כדדיקה ז"ל דעל ידי
גליס אין אלו בקיאים ואסור משום סכנות נפשות בל"י ע"ש :

דיני הניקור להספרדיים

קודם

כל אחיל מבראש . ים גמס סני קרופים דהיינו עליון וסמחון שגריך
לכסירם משום דם פכולס מלאים מימי דם כדאמרינן צחולין דף ל"ג וכסנרת
בלגוש ס"ז וצפ"ע . גם האניס לריך למחם כדי לכסירם כסנרת רס"י סס וכסוד וכמימרא
חחה בלמיס והלפון ים שני מוסיף מכל לך שגריך לכסירם כסנרת רס"י סס וכסוד וכמימרא
דריי אצכו סס קל"ג . וצפ"ע לריך למחוך בלמיס ופלט האגפים וראשי טלמי כודים
וסרגלים צין צפ"ע וצין צבחה כדכחו בראש"ד ובר"ן וכרש"א וכמימרא דד' אגוז סס
גם חוך הלוואר ים שני מוסיף אחרים שכולכים חוך כל עוקץ שפלת עד סוגז ולף עד
צכלל שגריך לכסירם סרמניס סרק ז' סלכום מ"א . וים נמי צחוך סכחף עד
כסחו ועד צכלל מוט לכן פנת ופניס אחרים חלויס צו סכס שלסם ולריך לכסירם
כדאמר סס וכסנרת רס"י וכסוד והלוואר זריע . ים לכסיר נמי קרוס מציני זכר אס ים
לכסנמה שלושים יום כדאמר סס ל"ג אצל לכנרת או"ס אפילו כניע לטושים יום וכן אנו
נוהגים . ולריך נמי למחוך מוסי כדקין שבהדרה דכנחא ואגודה בנידים פים צחוך כנחחא
אלל ימרה ככד ומוסי חוזן כלל כסנרת סרמניס מ"ז סלכות מ"א . כל אלו כמימין שאמרו
שגריך לכסיר היינו דוקא צרוכה לאכלו כמו שבוט אלל אס סוחסם אי"ג לכסירם אס דולס
לאכלס ללי דנורא משאכ סאכ וכמימרא דלצ"י סס (ובספרי הניקור מהאשכנזים רש"י סכחו
דאף צבחהכיס איין לספוד על זס לכחלה כיון שאין מכווין למחוך אס כמימין נמאל שליו
מוחך חוך סחוט רק סמוך לו וסמוט נשאר שלס לכן לריך דוקא לנטלן או למחוך כמימין
יפס יפס בן צדקה וכן צבחה וצפרט צבקות סמוחכין כלפין מבראש לריך ודלי למטוט אסריהון
ע"כ) : כל חלב סוד וכסב ועז אסוד מן החורכ לאכלו ומלכ ככוו אסוד כדאמרינן ציומא
דף ע"ד חין מהשליי שלל נשלמו לו חדשיו אלל אס נשלמו מדשיו אסוד כצרייחא סס
וכדכחו בראש"ס וכסוד ובר"ף ובסעס שסחלב הוא אסוד לפי שאמר כסחוב כל חלב לבי
ועסה לריך להצמין צין חלב לשומן . כל שבוט חלב הוא כוחצ קרוס ונקלף וכצטר אינו
מופס אוחו וכדאמרינן סס מ"ט וכסומן איין לו כל סככות כללו (כחו ספרי הניקור
כאשכנזים סימון להכיר אס הוא שומן או חלב פים לכס צקבלס . כסמשהמין צין סאלצנעות
אס הוא מירוי"צ גלי"א או חרשא מיד שהוא חלב אלל חסומן כסמשהמין ציד או חרשא לעיך
צליא וחו סימון שהוא שומן . וכן חשפה צל מקוס שגריך לגרד יפס מן חלב קס סכין
כל זמן פים מירי"צ וסוכב על סכין מכה גריחא זס חלב וחס לאו הוא שומן ע"כ) :
גתחיל עסה עכחלים לריך לכסיר כל הקרוס שעליכס וכל סחלב שצחוכס עפני
שיונקיס מחלב סכליות . וחרשא שחסה קרוס כסכליס אלל טרפס סכד ים
מוסי חלב עשויס כאלצנעות סיד חססה דהיינו ג' מלד ימין וז' מלד שמאל . סני
סנלד ימין נעשים צי צחחחין וכו' סנלד שמאל נעשים ג' צחחחין ולריך לכסירם
כולס משום חלב וכמימרא דרצ יגדל סס . וחדע כי הקרוס שאמרו הוא מלד פניס
דהיינו ללד חלל הגוף . אלל כל סמומן פיש להצבחה ללד ספור הוא כסר צכל מקוס
סיכיס ומחר לאכלו : צריך לכסיר כל החלב היוסב מל פמהניס ומה סנחוכס וכמהניס
סס צטר ארוכס שיוצנה חחה סכליות ומחיל עחחחי סללצנעות והולך מד חחה פלט ככל צוקת
סנקרל (לע פעלווי) וכמימרא דר' אצכו סס וכן מוכנינו אלל ררמז"כ כונר סנל חלב
ססנור חוך כצטר צכל מקוס איין לריך לכסירו דומיא דפריסח הכרם וכ"ש צס"ד : כל
סחלב שפל ככליות והקרוס סדק שעליכס וכל הלוגן שצחוכס והמוטיס סנכס לריך להכסירם
וכצרייחא סס וכסנרת רס"י ורין ולריך למטט אסריהון וכן אנו נוהגים אלל לסנרת
ברענ"ס מ"י סלכס מ"א איין לריך למטט אסריהס להוילוס : במרפוש סכנד לריך לכסיר
כל ספור סדק שעליו מלד סכנד דוקא עפני סכל סלצ הדקיס מומניס עליו וס כל כחויסיס
סצחוכו עפני שיונק מחלב סכליות כך הוא סנרת רמ"א ור"ם וכן מוכנינו אלל לסנרת
איין לריך לכסיר כל ספני עורוח דילמא אמי למטעי ואנו נוכניס לכסיר ספני עורוח אס
נחק סרפס מוקמוו חספס (ואס מניסין צו קלט מהכנד סני לים צקליסח לך זו לנד דחו
לא אמי למטעי : הלחולת לריך להסיר כרוצצ אמה מניח סריפי לסנרת בראש"ד וכמה
גאויסי . אלל מהר"ל וסכל צו סוכריס דאיין לכסיר כי אס דוקא מוט סחקוט לירכייס
והסלנ סיוצנ גרמס סחלסולח סמוך לשחופיח מיי דגליס וכל סחלב סקונב אס כסלחופיח

דיני הניקוח

וכן ונכנינו ונרץ לבסיר נמי כחלב היושב גאורץ אמה מלד פקיצה הנקראת אמה הדקין כנרייתא שס וכתיבתא דר' יהודה וכפרשי ורננ"ם וכנה סופקים: בקיבה לריך לבסיר כל כחלב שעל הקשה מלאורייתא וכדלמריי' סס ע"ט וכבנרת הסופקים ומקום הנקרא קשה הוא נבקיבה מלד הסוף. ומלד שעל הימר נארץ ישראל המושג לאלכו וכדלמריא סס כי אלל לבני צבל המכנה לחפור וכן ונכנינו אלל לסלוק כבוד לא"י אס ניקב הקיבה נמקים הימר והמלד שעליו סוחמו כשר משא"כ נשאר מקומות שהמלד אינו קוחס' והטעם שהמלד אינו קוחס נשניל שהמלד צבל מקום שיביה יש עליו כבוד דק ועי' זה אינו כונס הטעם נסחך בנקב נמשא"כ נסומן שאין לו זה העור כדק ומשא"כ סוחס :

בל

המלד כיושב על ציה הכוסום והמקס וככרס חסוד מלאורייתא וכתיבתא סס ל"ג וזסו הנקרא סלג אשר על הקרב' אלל נכרס אינו חסוד סלג סיושב חתח ספריסה וכבנרת רבינו יואל והל"א ומרדכי ורזן הסופקים וכן אנו כוסים. אלל לבנרת דנינו אפרים ודעתיס חסוד. ואס נפחה סריסה ככרס ונשאר סלגס מנולג אז אינו מרדכים לבסירו משום מרתיס סעין: באדרה לכנחט אינו חסוד כי אס דוקא סלגס סדוק נכני דיני טכסו עשויו כעו קשר למין ואללה יש כעו אלצע אסד קסן סלריך לבסיר כולו כבנרת כמרדכי וכן אנו טיבגיס אלל לבנרת סרמי"א ומכסו אסכנו לריך לבסיר כל טעור כדק אשר על כל טעס הכנחט צין נכנחט וצין צענלים וכנכניס נשניל סכל סלג סדקין מונס עליס: יתרת הכנז לריך לבסיר כל המלד אשר עליו וכל עס שנכחו. ומדע כי סיחרת טוה עשויו כעו סאלמעדא וכוה דנוק כננד אלל סטכול. ולריך לבסיר נמי כל סמלג סדוק נכנד אלל סיחרת: בטוחול יש ככל כל סשטס סלו קרוס דק ומסחיו עעפ מלג דנוק נסחול נכנה מקומות ולריך לבסיר הקרוס והמלד אשר מסחיו. וצול הענ סלו דסיינו נמקים דנוקו יש עוד נכוכו גיד ארוך סנחפכל לסלוסס אגודי גידים וכדי לבסירם לריך לקרוע סטכול מלמעלה לנעס דסיינו ממקום סיצורו עד סופו נשניל ססס חסורים משום חלג ולריך למטע חסריסס היענ כדק עד דקה מן סדקס כדי לבסיר כולס וספעכ סוה עפני סהטכול ומחנר סוה לבכרס ולמלג והסאר חסוד משום סרמקס וכדכחל סטור נציתן ס"ה נשס צעל סעיטור (ויס ליסודר ולנקר סטכול נעודו לס וסס כי עי"ז לא ינחקו ולא יכרחו כנידין נאלמעיתן.): בתוך סלויס יש חוט א' סל מלג מלד פניס אלל כירכים ומשס יסרד וביה לטני ראשים ססס מקופיס נסוך עלס אינז א' מיימין וא' משמאל סלריך לבסירם משום מלג נשניל סיונקיס ומלג סכליות כדכחנ כנני נשס מרמי' נן נציני וכבנרת המרדכי והרוקס: אצל צילי זכר יש ססומן ענ ונכוכו גיד גדול ומלופס נצנר סלריך לבסירו משום מלג וכבנרת לויס: ע"כ דיני סלגס ועפס נחול דיני גיד נכסה. וכדי סלג ינכס. סרעיו לא חססס: דיני גיד סכסה כוסגיס צין נכנחט וצין נכיה. ונולד נכך הירך ואין צו טעס וריס ולכן אין חסוד חסרונחו משא"כ סלגס והקנקנות. ולסודר חסרונחט נשניל שיס נפס טעס וכדכחננו סס ל"ג וכפרשי והרי"ף והרמנ"ם וליסודר סוה מלאורייתא ויס כוסגיס איסודו אף נכוי וכדלמריין כנרייתא דף י"ט ונשניל סנשלמו מדסיו וספריס על הקרקע לבנרת סרי"ף והטור וכמסקינח כנמרא: עפס אכחנז ח"ך חולדתו ומקום יסינטי: קודס כל נצנר לריך סמדע דיס נעלס ספרקים הנקרא (אסא דלקרס) ס' אגודי גידים סמאריכים והולכים לננקוס הזריעס ואלל פי סכנענח נפניס וגס למקומות חסריס סוך כל הירך וסלשס עסאגודות כנזכריס עס פניס חסריס סיונל"ס ממחח סמחנייס קטוריס צימד עושים נכולס גיד א' ענ וגדול יוחר מכל הנזכריס ומספסטיס והולכים ס"ך עלס נוקא דלממח סמקומו קרס נציטלקי (קאנניסוטורל איסקנאטר) מפני סגודל נסודו נעסס צנה סעלס ומשס יסרד וביה לסלשס ראשים. ראס כה' יולל מיעלס כנזכר ומספסט והולך סוך כל נצר הירך פניס ואסור והסייס סמאריס מספלייס אלל כל סלשס עמני סרנל פניס ואסור דסיינו אלל עלס סקלינזוסח ועלס סקוליה ועלס סעוקץ עד סערקוס ולא עד נכלל זסס עושס כלה. וכדי לסוד מכל סמסיקות אנו כוסגיס למסוך כל שני ראשי עלס סקוליות ולגודר כל סעלמות חסריס כנזכריס ולססיר ג"כ קליפס מכל סטע סללעות מזה ומזס ממחח טרפס סכנז עד עלס סקלינזוסח ועד נכלל נשניל נסמכס כרוכיס כולס כלמד. מלג סכליות וסאר חוטי סה' אגודות סנידיס כנזכריס. כלל סעולה כל סנידיס סלריך וליניס נק ציס סס גיד נכסה' וסקנקנות סס נקוציס וגס כל סנידיס סמוססיס אוחס ציל והנער

דיני הנקור

וכצד הולך אחרים הוא גיד הכסה וכל סמוע כשחופשים אוחז ומתקן וכולך אחריו הוא חלב גמור וכל כנידים הנקוצים ומלך צטר עמם אינה גיד הכסה : (בלונבל ומוקמין אוחז על פני כולה כמראה כסף וגוררין היטב ובחוכו יש קניקות חמשה ולריכין סיטוב וגם צראכו יש גיד אחד עטוקע ואסור עטוב חלב : ויש בקבלה איש ממי איש עד הלכה למשה מסיני דהויטיקא עלמה עם הללעוח קטנים והטריפה לעדוין אסורין ואין עוילב צס יקור : כל מנקר לריך לידע איזה גידין האסורין משום דס - ואיזה אסורים משום חלב : (זה אין לריך לנקר צמים) ואיזה אסורין משום גיד הכסה צפרוערוע ואף שידע אוחס בכלל וכמו שאמרו חז"ל שכל בנידים כמה בכלל קיי"א וסימנס כי כל שלחנס מלאו קיי"א חלוא : וסנידין האסורים משום חלב ומשום גיד הכסה כמה כ"א וסימנס אל חאלכו ממנו כ"א - אף על פי כן מסיב לידע צפרוערע כי הגידין האסורין משום דס חס מתכן קודם מליחה שסיר דמי חלב הגידין האסורין משום גיד הכסה או משום חלב לריך לחטט אחרים ולשרט עם צורשיב ; אלו הן משום חלב וגיד הכסה - צקניא ראמי אי - צגיד הכסה וי - צנרעטייל אי - נחמיכה האליה גי - צקושלין גי - צלעך צראשיין גי - צקלין אי - צקילכדיק צרעטייל צי - גלונגיל די - מלא ג"א - צקושלין גי - צלעך צראשיין גי - צקלין אי - צקילכדיק צרעטייל פתשים - ומחוצ אמת כרי פתשים ואמת כמיין אל חאלכו ממנו נא : צעלם שקורין צלשון אשכנז קלאכין יש סס סימן איזה הוא צבור כי סס חמלא חללו עלם יחידה דק ארון כמו אלצע וצו סימן סהוא צבור ואין צו איסור דק שחלניעים אוחז לכאז שנייים שסוא מוצ וצדוק וענוסה הוא כך מלאחי כחוצ צניקור האשכנזים :)

התימת הספיר

כיון שגמרחי הפתקה ח"ל צפורים אחרתי עם הספר לכחוצ מה שחמדסה לנו צמרות הסס צואח המנילם צפסקוי אחר הצדדים האלה גדל המלך אחסורוש אח סמן צן כמדחא האגני ויישאהו כו כי כן לוס לו המלך ומרדכי לא יכרע ולא ישחמוס : סכה הדיקדוקים כמה רצו - כי יש להסעורר על עיני סמיכות זס הפסוק אחר הצדדים האלה גדל כו צמה הוא נסמך למה שחשוב למעלה הימני - וכל שכן לפי מה שאמרו חז"ל שכל מקום שנאמר אחר הוא סמוך - ואמת הוא סכנר אמרו נמי חז"ל והוצא צילקוט סימן שחר"ג - אונר רצא אחר סצרה הקניה רשואה לנוכה דאמר ריש לקיש אין הקניה מכה אח ישראל חלא אי"כ צורא להס רשואה חחלה שנאמר כרפאי לישראל ונגלה עין אפרים וגומר וגם רש"י צכאן רעז זחא חאל מ"ת קסה לי דלמי טסומו דקרא מאין נא ימן לכאן לגדלו ע"י מעסה רעה שעסה צנחן וחרש - ועוד קסה לי צמה שחנב כי כן לוס לו - דחיצה לו מיוחר הוא לגמרי וכי לא היה די לנו סייה סכחב כי כן לוס המלך - ועוד עכ"ס כי כן לוס להס סיה מהראוי להיוח נכחב כי זס קאי על הייחזים צטער המלך סכמה לריכים לכרוע ולהסחמות לכמן - ולא חיצה לו כי חיצה לו סייד להמן וכי מירך ארץ הוא שיאמר להס המן שהמלך לוס סחפיו אחס כורעים ומסחמוים לפני - ועוד עכ"ס כי כן לוס עליו סיה מהראוי לכחוצ : ועוד קסה לי צמה שחנב ומרדכי לא יכרע ולא ישחמוס סכל צלשון עמיד ויוחר סיה סיכחוצ ומרדכי איינו כורע ואינו מסחמוס צלשין עבר : גס קסה לי מה זס ועל מה זס סס מרדכי אח עלמו ואח כל ישראל עמו צככסה - וכנר סיקסס זחא גס לחז"ל הלוה יעקב שסחמוס לפניו - ומס סחרלו חז"ל סהמן סיהם ע"ז צנגדו סעל כן מרדכי סס נפסו כעמו לצלחי כרוע לפניו - מכל מקום עדיין קסה לי על מרדכי למה סיה יושב עוד צטער המלך ולטוס עלמו ועס כל ישראל צככסה סיה לו לינך מעס ולדור צעקוס אחר אטיילו צצער דוחק סס ואי"ת שגס סס סיה נמי לריך להסחמות לכמן זס אינו דחא ודאי סלא בכל המקומות סיו לריכין להסחמות לכמן סצדד זס מן הכחנע מן הסכל ולא שמתנו זחא מעולם סיהו עושים כזחא לשוס סר או אטיילו למלך כסחוא עוצר צצוק סיהו כל הפס כחמלאים סס כורעים ומסחמוים לו - חלא ודאי דמה שחנב כאן הוא כעטומו וכל עבדי סעלך אשר צטער המלך כורעים ומסחמוים לכמן כו וא"כ סדרי